

6 únor 2019

Zimní Dobřany objektivem Lukáše Gittlera

Rozhovor s panem učitelem Mgr. Antonínem Kmochem

Proč jste si vybral naši školu? Protože zde bylo volné místo a vlastně znám tady některé lidi a navíc jsem zblízka, přesněji z Přeštic. **Na jaké škole jste dříve učil?** Učil jsem už hodně dávno na železničním učilišti. **Máte nějaké zkušenosti z jiných profesí?** Vystřídal jsem jen pár prací. Učil jsem na železničním učilišti, pak jsem chvíli (asi kolem deseti let) soukromě podnikal a potom jsem byl (asi 16 let) na radnici. Přes 3 roky jsem byl vedoucí v domově pro seniory a teď jsem tady. **A co vás vedlo k práci v pečovatelském domě?** Když jsem hledal zaměstnání, byl v té době vypsán konkurz na tuto pozici. Tak jsem se přihlásil, protože rád pracuji s lidmi. **Chtěl jste být od malička učitelem, nebo jste snil o jiné práci?** No, od malička jsem nechtěl být učitelem, ale protože jsem sportoval, tak jsem vlastně šel do učitelství s tím, že bych učil tělocvik a zeměpis. To jsem i vystudoval. **Jaké předměty jste měl rád na základní škole?** Tělocvik a zeměpis, ale měl jsem rád i matematiku. A co jsem neměl rád, to vám radši říkat nebudu. **Jaký jste byl student?** Spíše pečlivý než nadaný. **Co teď učíte?** Učím ve druhé třídě, tudíž základní předměty. **Je těžké učit malé děti?** No, je to velká změna, ale na druhou stranu je to moc pěkné. **Jak byste ohodnotil vědomosti dětí?** V nějakých věcech jsou chytřejší, než bych čekal, ale někdy je to jinak. Ale to je zase z toho důvodu, že nedávají pozor. **Jak se liší Přeštice od Dobřan?** Spíše bych řekl, že mají hodně společného. Jsou stejně velké a Dobřany a Přeštice spolu hodně soutěžily, ale teď z mého názoru jsou Dobřany hezčí. **Jak trávíte volný čas?** Většinou sportem. Jdu se proběhnout nebo hraji fotbal a rád se kouknu na nějaký film. **Máte nějaké zlovyky?** No, zlovyků mám dost, ale nejsou to takový ty typický - kouření a pití, to ne. Řekl bych, že neřeším věci rychle, ale někdy si je dlouho rozmyšlím. **Máte nějakého domácího mazlíčka?** Moje tři holky - manželku a dvě dcery a jinak mám pejska. (Anička Umnerová a Mája Tomášková, 6.B)

Jak vyrobit miniskleníček

Blíží se jaro a s ním období pěstování bylinek a zeleniny. Abychom své pěstitelské výsledky zlepšili, můžeme si vyrobit miniskleníček.

Potřebujeme: Čirou PET láhev; nůžky/ řezací nůž; květináč – jeho průměr musí být menší než PET láhev. Můžeme použít i kelímek např. od jogurtu. V tom případě nezapomeňte udělat do dna otvor, aby mohla přebytečná voda odtékat; misku pod květináč – její průměr musí být větší než PET láhev.

Postup: Květináč naplníme zemí, do které vysejeme osivo a zalijeme. Dobře vymytou PET láhev po obvodu ustříháme a nasadíme na květináč. Vše postavíme na misku. Ta musí být větší než PET láhev, aby voda, která se bude odpařovat a stékat po stěnách láhve, byla zachycena v misce. Prostě koloběh vody v praxi. ☺ Půdu v květináči musíme udržovat vlhkou. Pozor na přelítí. Výsledek vašeho snažení brzy uvidíte. (Vojta Kleisner, 6.B)

Cesta po Mexiku Rozhovor s paní Bárou Reynaert

Proč jste se rozhodla cestovat do Mexika? Cesta do Mexika byla moje svatební cesta. Chtěla jsem vyjet do nějaké zajímavé a exotické země. **Je cestování drahé?** Záleží na tom, kam se chcete jít podívat, zda jedete úplně sami, se skupinou dalších cestovatelů nebo se soukromým průvodcem. Je dobré si cestu naplánovat a stanovit si předem zhruba rozpočet. **Kolik stojí pobyt v Mexiku?** Záleží na tom, na jak dlouho jedete a kde chcete být ubytováni. Ubytování je obvykle nejvyšší částka, kterou platíte. Pokud vám stačí ubytování dohromady s dalšími lidmi v hostelu na nějakém od moře vzdáleném místě, může ubytování pro dva lidi stát okolo 10.000 Kč. Pro někoho, kdo chce být v luxusním hotelu přímo na pláži, může ubytování pro dva lidi na 14 dní vyjít i přes 100.000 Kč. **Kolik vás stál let?** Letěli jsme tak, abychom ušetřili, takže jsme přestupovali ve Frankfurtu. Letěli jsme brzy ráno a nejlépeji, jak to šlo. Let Praha (ČR) – Frankfurt (Německo) – Cancun (Mexiko) a zpět nás stál 32.000 Kč (pro dvě osoby). **Jaké tam bylo počasí?** Pčasí bylo krásné, teploty v lednu kolem 25 - 30°C. A zažili jsme i tropickou bouři. Zatáhlo se, foukal silný vítr, na moři byly obrovské vlny a prudce přšelo. Ale trvalo to tak jen hodinu. Pak se zase vyjasnilo. **Co jste navštívila?** Navštívila jsem mayské pyramidy v místech zvaných Chichén Itzá, Cobá a Tulum. Podnikli jsme výpravu s průvodcem do džungle a šnorchlovali jsme v průzračné vodě, kde jsme viděli mořské želvy. **V čem je tato země jiná než ty, které jste dosud navštívila?** Byla to pro mě první letní dovolená v době, kdy máme v Čechách zimu, to samotné byla velká změna. **Jakým jazykem jste tam mluvila?** Mluvila jsem anglicky, ale byla místa, kde by bylo výhodou mluvit španělsky. Nicméně celkově jsem si s angličtinou vystačila. **Co vás tam nejvíce zaujalo?** Nejvíce mě nadchlo Karibské moře a pláže s bílým pískem a vysokými palmami. A pak tzv. cenoty, to jsou taková hodně hluboká jezera s průzračnou čistou vodou, ve kterých se dá koupat. Některá jsou otevřená, že nad sebou vidíte nebe, jiné jsou v jeskyních s krápníky. Doporučuji zadat si do vyhledávače na internetu *Mexiko cenoty* a podívat se, jak vypadají. Je to nádhera. **Jací tam byli lidé?** Lidé byli přátelší. Na poloostrově Yukatan, kde jsme byli, žijí hodně z turismu, proto se snaží být k turistům milí. **Jedla jste nějaká jejich tradiční jídla?** Jedla jsem tortilly, nachos, tacos. Mexická kuchyně je výborná, ale obvykle hodně pálivá. Také jsme pila kokosovou vodu přímo z kokosového ořechu, ale její chuť je taková nevýrazná. Lepší bylo tropické ovoce, které tam je běžně k dispozici, a protože ho tam mají hodně, není drahé. Jedla jsem například salát, v němž byl mix manga, avokáda, papáji, ananasu, banánů a

různých druhů melounů. Všechno bylo čerstvé, natrhané v okolí. **Jaké zážitky jste měla?** Měla jsem výborné zážitky, kromě toho, co jsem už zmínila, třeba také pozorování východu slunce nad mořem nebo západu slunce nad džunglí. Jediný horší zážitek byl šorpion, který k nám lezl v jedné z restaurací. Strašně jsme se lekli. Podle tamních místních lidí byl jedovatý, ale naštěstí jsem si ho všimla včas a hned jsme z toho místa odešli. **Kde jste spali?** Spali jsme v hotelu, který nebyl jako typické hotely jedna velká budova, ale byly to jednotlivé domečky, které měly jednu místnost na spaní a střechu z palmových listů. **S kým jste tam jela?** S manželem. Jak už jsem zmiňovala, byla to naše svatební cesta. **Proč byste nám tuto zemi doporučila?** Protože Mexiko je zajímavá země, exotická. Celkově se tam žije jinak a je skvělé to vidět na vlastní oči. Například když člověk vidí chudobu v některých vesnicích, uvědomí si, jak se tady v Čechách máme dobře. Měli bychom si toho víc vážit. A celkově cestování nám otevírá nové obzory a učí nás nejen o té dané zemi, ale i mezilidských vztazích a různých kulturách. **Měla jste nějaká očekávání? A naplnila se?** Moc jsem se těšila a čekala jsem krásné moře, mayské pyramidy a cenoty, které jsem viděla na fotkách na internetu. Moje očekávání se nejen naplnilo, ale bylo to lepší, než jsem čekala. Nejen že jsem si odpočinula, ale viděla jsem spoustu krásných míst a mám řadu zážitků. **Kam pojedete příště?** Za necelý měsíc pojedou do Spojených arabských emirátů, do Dubaje. Učím na univerzitě v Plzni budoucí učitele angličtiny a v Dubaji bude celosvětová konference o výzkumech v rámci angličtiny. Měla jsem to štěstí, že mě vybrali, a mohu tak jet prezentovat na konferenci a zároveň se i podívat do Dubaje. **Máte nějakou vzpomínku, na kterou nezapomenete?** Mám na Mexiko spoustu vzpomínek. Určitě nezapomenu na to, jaké je to procházet džunglí. (Filip Čížek, 7.C)

TÉMA: VĚT POVOLÁNÍ

Povolání: Ředitelka městského kulturního střediska - rozhovor s paní

Jaroslavou Umnerovou

Ředitelku Městského kulturního střediska už děláš tři roky, jak ses k této práci dostala? V prosinci 2015 jsem se přihlásila do vyhlášeného výběrového řízení, které jsem v lednu 2016 vyhrála a od března 2016 vedu tuto městskou příspěvkovou organizaci. **Kde jsi pracovala dříve?** Po dokončení studií jsem pár let pracovala jako technik-programátor ve firmě Panasonic, odkud jsem šla na mateřskou. Po ní jsem nastoupila do dobřanské městské knihovny do oddělení regionální knihovna. **Ale pracovala jsi i v kině.** Ano, v Káčku jsem promítala od roku 2008 do začátku roku 2015. Byla to brigáda. **Co obnáší práce v městském kulturním středisku?** Provozujeme kino Káčko, informační centrum, galerii, staráme se o kostel sv. Víta a samozřejmě zajišťujeme kulturní dění ve městě, např. trhy, slavnosti, výstavy, kurzy, koncerty. **Už se ti někdy stalo, že měla přijet kapela na koncert, ale nepřišla?** Naštěstí ne, ale jednou se mi stalo, že dva dny před koncertem měl člen kapely dopravní nehodu a kapela bez něj nemohla hrát. Během dvou dnů jsem musela sehnat náhradu, což se podařilo. **Kolika zaměstnancům šéfuješ?** Středisko má čtyři zaměstnance a kolem patnácti „dohodářů“ ročně. **Kdo jsou to dohodáři?** To jsou brigádníci, kteří promítají v kině, jsou na pokladně, o víkendech v informačním centru, prostě pomocníci na pár hodin měsíčně. **Baví tě tato práce?** Baví, tuhle práci mám velmi ráda pro

její pestrost a různorodost. Mám ráda práci mezi lidmi. **Co v nejbližší době plánuješ?** Rok 2019 je pro mě už v plném proudu a začínám připravovat adventní koncerty a vánoční program. **Jaké dovednosti musíš mít, abys mohla dělat svou práci?** Musím mít dobré organizační schopnosti, být kreativní, musím umět řídit tým lidí, ale také musím zvládnout veškerou administrativu spojenou s chodem organizace. **Je třeba nějakého speciálního vzdělání?** Víc než speciální vzdělání jsou důležitější schopnosti a dovednosti. **Co vše je třeba udělat, aby se konal například koncert?** Důležité je vědět kdy, kde, pro koho a k jaké příležitosti koncert plánuji. Je rozdíl mezi koncertem třeba v kostele a při hudebním festivalu. Po vytipování interpretů začíná kolotoč kolem vyjednávání podmínek. Když si odsouhlasíme termín, místo konání a cenu, podepíšeme smlouvu a pak musím ještě zajistit další věci, např. pódium, zvukaře, plakáty, prodej vstupenek... (Anička Umnerová, 6.B)

Povolání: Sociální pracovnice - rozhovor s paní Michaelou Čížkovou

Rozhovor s pracovníci v sociálních službách z dobřanské terénní pečovatelské služby Diakonie - Jubilata.

Jak dlouho tady pracujete? Pracuji zde 4 roky a 2 měsíce. **Potřebujete nějaké speciální vzdělání pro tuto práci?** Ano, rekvalifikační kurz - pracovník v sociálních službách, pokud nemá zaměstnanec vystudovanou přímo školu v oboru. **Kolik vás zde pracuje?** Je zde 6 pečovatelek a koordinátorka. Teď hledáme nějaké další pracovníky. **Co obnáší tato práce?** Jsme terénní pečovatelská služba, což znamená, že docházíme či dojíždíme převážně k seniorům domů, kde provádíme nasmlouvané služby. Například jim pomáháme s osobní hygienou, nákupy, úklidy, doprovázíme je k lékařům, zajišťujeme jim stravu a další. **Co tedy plníte za funkci?** Pracovníka v sociálních službách, jednoduše řečeno pečovatelku. **Jsou někteří senioři na svůj věk ve velmi dobrém stavu?** Ano, máme spoustu klientů, kterým je přes 90 let a stále je život těší. **Co vás na této práci baví?** Baví mě pomáhat. Ne všichni senioři mají rodiny, které se jim mohou věnovat, a tak jsme tady

my, abychom jim pomohli udělat stáří spokojené. **V čem vidíte tuto práci obtížnou?** Obtížná je naše práce jak fyzicky, když musíme manipulovat se špatně pohyblivým seniorem, ale především psychicky. Někdy je to hodně vyčerpávající. A bohužel se setkáváme i s odchodem - úmrtím. **Pro koho se práce pečovatelky hodí a vykonávají ji i muži?** Tuto práci musí vykonávat člověk, který je především empatický - tedy dokáže se vnést do pocitů seniora, chápat ho. Muži v našem kolektivu nejsou. Je to škoda, protože na fyzicky náročné práce bychom ho uvítaly. Každopádně na krátkou brigádu jsme jednoho měly, tedy ano, mohou a dělají pečovatele i muži. **Proč jste si vybrala právě tuto profesi?** Po úmrtí naší babičky jsem se začala starat o dědečka. Přišlo mi to přirozené a nic mi „nevadilo“. Když za pár měsíců přišla příležitost udělat si rekvalifikační kurz, neváhala jsem a po 4 letech této práce vím, že to je to, co mě baví a naplňuje. (Filip Čížek, 7.C)

Povolání: Pekař, majitel a jednatel pekárny - rozhovor s panem Danielem Fonhauserem

Co zde plníte za funkci? Od založení firmy v roce 1991 jsem začínal jako řadový zaměstnanec s mým tatínkem a postupně jsem se propracoval až na spolumajitele. No a teď tady plním funkci jednatele, majitele a zároveň tak trochu děvečky pro všechno, protože všechny činnosti ve firmě nejdu zadat zaměstnancům, tak se starám o všechno - od objednání surovin až po rozvoz finálních výrobků. **Co vás na této práci baví?** Baví mne, že mohu dělat sám na sebe, protože to, co neudělám dobře, tak si to taky musím napravit, a když to udělám ku prospěchu věci, tak mohu sám sebe pochválit. Mám takový pocit svobody, protože nahoře nade mnou už nikdo nestojí a neřiká mi, co mám udělat. **A co vás na této práci naopak nebaví?** Nebaví mě jednání s hloupými lidmi, ale ti byli a vždy budou. Také mne nebaví přílišná byrokracie (papírování), raději dělám něco smysluplného, než vyplňuji tabulky a dotazníky. **Kdybych u vás chtěl pracovat jako pekař, co bych potřeboval za školy?** Pekařem se stačí vyučit na středním odborném učilišti v oboru pekař, cukrář. Vyučení trvá 3 roky a s tím si člověk naprosto vystačí, ale stejně se potom musí do každého provozu člověk zaškolit, aby poznal zákonitosti každého určitého provozu, protože každé pekařství má trochu jinou organizaci práce. **Jak moc bylo těžké přivést tuto firmu do pohybu?** Těžké to bylo, protože jsme začínali v roce 1991 v pronájmu v Psychiatrické léčebně s mým tatínkem. Sami dva plus asi tři zaměstnanci a vstávali jsme i ve dvě hodiny ráno a chodili jsme si lehnout také v deset večer. Takže to bylo těžké, ale časem se to rozjelo, měli jsme více zaměstnanců, já už jsem nemusel topit ve dvě ráno v peci a už jsem se mohl věnovat práci, která měla pak za důsledek rozvoj firmy a následné přestěhování na náměstí v Dobřanech. Postupně jsem se dostával přes různé pozice v pekařství (mísení těst, rozvážení výrobků a jiné) až vlastně k tomu, že jsem pomáhal

tatínkovi a zároveň se učil vše o chodu pekařství. No a potom v roce 1997 jsme se museli přestěhovat z nájmu sem na náměstí, takže jsme museli připravit stavbu a získat úvěry a leasingy na stroje. No a od roku 1997 od Vánoc už pečeme tady na náměstí. **Má vaše pekárna nějaký cíl, třeba rozvinout někde další pobočku, nebo něco sponzorovat?** Zatím máme cíl, abychom se udrželi na trhu, dělali jsme dobré věci pro lidi tady z Dobřan a okolí. Rozvíjet se moc nechceme, protože to vyžaduje jiný styl řízení. Teď máme tzv. jednostupňový styl řízení, kde je majitel a zaměstnanci. Pak už musí být dvou- a vícestupňové řízení (majitel, pak musí být ředitel, náměstci, ekonomové a nějaký střední management), a to my nechceme, my se chceme na tom řízení podílet osobně. **Máte vy, nebo někdo jiný problémy se zaměstnanci?** Mají je všichni, ale my v poslední době problémy se zaměstnanci nemáme. Zatím se nám tyto problémy vyhybaly, a to z toho důvodu, že my si zaměstnanců vážíme a poskytujeme jim takové výhody, které je nenutí odcházet od nás pryč. Ale zdá se, že v současné době už nás toto také tlačí, ale jen v některých profesích (prodavači). **A kdyby někdo chtěl vést pekárnu, jaké 3 rady byste mu dal?** Za prvé bych mu dal tip nezačínat pekárnu, a když už chce někdo začít, tak začít sám se sebou maximálně, nebo s rodinným personálem jako táta, máma, děti, pes, kočka, babička a dědeček a dělat si to v malém, dělat to dobře a věnovat se kvalitě, a ne kvantitě, tzn. věnovat se menšímu počtu výrobků s větší kvalitou. Spíš se s tím tak jako patlat, aby to bylo pěkný na konci a aby to lidem chutnalo a nemít pocit, že musím nadělat tuny a tuny výrobků. Tak to byl druhý tip. A když by s tím už někdo začal, tak je zase důležitá ta kvalita, kvalita, kvalita a za třetí ... no, být alespoň trochu čestný. (Honza Eckhardt, 7.A)

JAK JSEM LOVIL VYSVĚDČENÍ

Řekli nám, že dostaneme vysvědčení 31.1. Já jsem tomu nejdříve nevěřil, protože jsme jeli na plavání. Když jsme tam byli, tak všechno probíhalo jako vždy. Když jsem myslel, že je přestávka, tak jsme se seřadili. Potom vyvolávali naše jména a hodili nám vysvědčení do vody. Skákali jsme pro ně. Potom nám je vzali a hodili nám je do vody současně. Každý musel najít své. To mě hodně bavilo.

Lukáš T. 3. B

RECITAČNÍ SOUTĚŽ TŘETÍCH ROČNÍKŮ

1. Dominik Eichler 3. D
2. Anna Soukupová 3. C
3. Sofie Štruncová 3. B
4. Tomáš Hančík 3. A
5. Štěpán Davídek 3. A

KARLOVARSKÝ SKŘIVÁNEK

Karlovarský skřivánek je pěvecká soutěž. Žák si natrénuje píseň, kterou pak na soutěži zazpívá. Písně jsou dvě, lidová a umělá. Ale i dvě lidové. I já jsem se

zúčastnila. Každopádně to byl krásný zážitek. Opravdu velice doufám, že i další rok se konat bude. Kdo to ještě nezkusil, ať zkusí.

Miša 3. B

NOTA

Jsem bledé kolečko a chci se stát notou. Tohle povolání jsem si vybralo, protože mám rádo muziku. Budu se muset snažit, aby mě například Bedřich Smetana napsal na notové linky. Když to nevyjde, tak mě napíše třeba pan učitel Jílek. Hodně rádo poslouchám rádio. Nejvíce poslouchám rádio FM+. Kamarádky linky říkají, že jsem tlusté, ale já jim říkám, že ony jsou vyžle. Budu se těšit, až mě napíšeš na notovou linku.

Andrea 4. C

PASOVALI NÁS NA ČTENÁŘE

Ve čtvrtek 31.1. jsme byli v knihovně. Dělalí jsme různé úkoly. Chytali papírové ryby, hádali jsme tajenky a dostali jsme vysvědčení. Taky nás pasovali na čtenáře.

Hanička, Bára, Viki 1. B

- ✓ Líbilo se nám, že jsme se zabavili.
- ✓ Večerníček se nám líbil nejvíce.
- ✓ Líbil se nám celý den.
- ✓ Líbilo se nám vše a hlavně se nám líbilo vysvědčení.

Matěj, Laura, Domča 1. B

UNICORN BEZ ROHU

Petra a David 3. B

JE KONEC MASOPUSTU

KOSPRD A TELECÍ

Jeli jsme na pohádku Kosprd a Telecí. Bylo o tom, jak Kosprd pomáhal tatínkovi se vzducholodí, ale maminka nechtěla, aby Kosprd byl zavřený jen v dílně, a poslala ho do školky. Ve školce se mu nelíbilo, pořád brečel. Nakonec si tam našel kamarádka Telecí, se kterou dělal

lektvar, aby nedostali hnusnou pomazánku. Taky s ní ukradl vzducholod'. A dostali zákaz spolu kamarádit. Pak měla Telecí narozeniny a přála si, aby se mohla zase kamarádit s Kosprdem. A přání se jí vyplnilo. Představení se mi moc líbilo.

Verča 2. roč.

DUBNIČKA A LAHODA

Dnes jsme šli do 2. A a tam byli dva pánové. Zpívali nám a povídali. Líbilo se mi to na sto procent.

Kuba 2. roč.

Normálně
nezpívám
ok kupa,
Tak s radostí
Dobře
Dub. Miki

PROJEKT EDISON

Stejně jako loni naši školu navštívili zahraniční studenti, aby nám představili své země a vyzkoušeli naše znalosti angličtiny. (podrobnosti příště)

KŘÍŽOVKA

Vyplň
anglicky.

TŘEŤACÍ ZÁPASÍ S VYJMENOVANÝMI SLOVY.

1. kůň
2. jaro
3. silný
4. pohádky
5. sto
6. cestování
7. červené auto
8. zpívat
9. nárt
10. starý dům
11. mrak
12. myš
13. září
14. trička
15. jedna
16. duch

Miša 3.B

PERLIČKY Z NAŠICH LAVIC

- Slíva: *alkoholické pití*
- Jak se jmenuje strom švestka:
 - ✓ *slivovice*
 - ✓ *Vím, že to ví můj děda.*
- Když se hrají dva tóny, je to (interval): „*interval*“
- Když se hrají tři tóny (akord): „*akordeon*“
- „*Představitelem Pražského jara byl Alexander Bůček.*“ (Dubček)
- Mořský živočich: „*kozatka*“
- „*Příliv a odliv ovlivňuje Měsíc a vítr.*“

Jakub 4.A

Povolání: Archivář - rozhovor s panem Miroslavem Eisenhammerem

Jak dlouho pracujete v archivu? Dvacet jedna let, od jara 1998.
Co vaše práce obnáší? Musíme postupně zpracovávat a zpřístupňovat ty archiválie, které už v archivu máme, a starat se o to, aby se k nám podle daných pravidel dostávaly z úřadů a dalších organizací ty dokumenty, které si zaslouží uchování. Takže chodíme po úřadech a vybíráme u nich budoucí archiválie. V současné době se vyrovnáváme s přejímáním a ukládáním elektronických dokumentů. Archiválie nejen ukládáme, ale vyhledáváme v nich odpovědi na nejrůznější dotazy od jednotlivců, i třeba od advokátních kanceláří. Nejde jen o čím dál oblíbenější rodokmeny nebo rodinnou historii, ale i důležité doklady, například k vlastnictví domů nebo pozemků. V posledních letech také hodně archiválií skenujeme a zpřístupňujeme přes internet, takže třeba kvůli hledání předků v matrikách už lidé nemusejí chodit osobně, ale badají si z domova. A snažíme se najít čas i na psaní odborných článků nebo přednášky. **Co vás baví na vaší práci?** Její různorodost. A taky to, že můžu vzít do ruky opravdové kousky historie, o kterých si jiní jen čtou. **Kde se nachází vaše pracoviště?** Centrála našeho archivu sídlí v Plzni, ale já pracuji na pobočce v Klášteře u Nepomuka, která je umístěna v přestavěné budově bývalé záložní nemocnice přímo pod zámek Zelená Hora. Dohromady tam máme uložených asi devět kilometrů archivních krabic plných papírů, ale i středověkých pergamenových listin, starých fotografií nebo skleněných fotografických desek. **Je vaše práce obtížná?** Fyzicky jen občas, když je třeba stěhovat větší množství archiválií. Asi jako všude si musí archivář pořádkem rozšiřovat znalosti v oboru. Hodnota archiváře spočívá mimo jiné v tom, že ví, co v těch kilometrech archiválií je, a dokáže to najít. Musí umět poznat, které dokumenty z činnosti dnešních úřadů budou mít trvalou hodnotu. Na archivářích záleží, co o nás budou naši potomci za sto let vědět. Na internetu sice najdete leccos, ale ty informace nepadají z nebe - napřed je musel někdo vyhledat a spousta z nich je uložena právě v archívech. **Chtěl jste odjakživa pracovat v archivu, nebo jste toužil dělat jiné povolání?** Vždycky mě bavila historie a jazyky, tak jsem

vystudoval učitelství češtiny a dějepisu a myslel jsem, že budu učit. Na civilní službě vykonávané místo vojny jsem rok a půl pracoval s archeology ze Západočeského muzea na záchraných archeologických výzkumech, to mi ukázalo historii z jiné stránky. A pak mi nabídli práci v archivu, nabídku jsem přijal, zůstal a nelituji. **Jaké musíte mít pro svou práci vzdělání?** Archivář má předepsané vysokoškolské vzdělání, nejčastěji v oboru archivnictví nebo historie. Ale jako v každém zaměstnání se řadu věcí nenaučíte ve škole, ale až v praxi. Většina archivářů dnes musí být trochu „ajťáky“, aby udržela krok s vývojem technologií používaných u organizací, ze kterých přejímáme archiválie. V archivu ale pracují i přímo vystudovaní technici – odborníci na počítače. Restaurátoři opravující poškozené listiny nebo knihy, potřebují znalosti z chemie a musí být i manuálně šikovní. A méně náročné práce, třeba skenování archiválií pro umístění na internet, dělají i lidé bez vysoké školy. **Kolik je na vašem pracovišti zaměstnanců?** Dvacet, ale všichni nejsou archiváři. **Máte ze své práce nějaké zážitky?** Sezení u počítače občas střídá prolézání zaprášených půd nebo plesnivých sklepů, protože budoucí archiválie se leckdy nacházejí na netušených místech. Potkáváme se se zajímavými lidmi. Velkou radost máme, když nám potomci někoho významného nabídnou k uložení jeho pozůstalost nebo když je k tomu sami přesvědčíme. A občas se mezi už dlouho v archivu uloženými, ale dosud pořádně nepopsanými archiváliemi najdou nečekané poklady, třeba neznámá kresba původní podoby dávno přestavěného kostela. Pro běžného člověka je to nezajímavé, ale odborník na stavební památky skáče radostí. (Adam Bardoun, 7.C)

Poznámky k fotografiím: Pracovny – místnosti k pořádání archiválií s prostornými stoly a množstvím polic, aby bylo kde rozkládat hromádky rozříděných dokumentů. Depozitář archivu je plný regálů s uloženými krabicemi na archiválie. Regály i krabice musejí být popsány, aby se vše dalo rychle najít. Album s fotografiemi kanónů vyráběných po 1. světové válce plzeňskou Škodovkou.

Povolání: manažer prodejního týmu - rozhovor s panem Vojtěchem Kleisnerem

V jaké firmě a jak dlouho pracuješ? Ve firmě CRV pracuji tři roky. Zkratka názvu by někoho mohla zmýlit, že se jedná o auta, ale není to tak. Je to zkratka názvu z nizozemštiny a znamená „Družstvo pro zušlechťování skotu“. Jedná se o jednu z největších firem v oboru, která má pobočky po celém světě, např. na Novém Zélandu, USA a Brazílii. **Jak ses dostal k této práci?** Mám vystudovanou střední zemědělskou školu v Klatovech. Osm let jsem pracoval jako farenmí zootechnik. Potom jsem na dvacet let zemědělství opustil a pracoval jsem

v odchodu a marketingu. Po mé původní profesi se mi však stále stýskalo, a když jsem viděl výběrové řízení na pozici obchodníka v CRV, přihlásil jsem se a vyhrál. Po půl roce mi vedení firmy nabídlo vedení jednoho ze čtyř týmů, které v ČR má. **Jakou máš funkci ve firmě?** Moje pozice ve firmě je manažer prodejního týmu. Náš tým má čtrnáct členů a zajišťujeme služby zemědělcům v Karlovarském a Plzeňském kraji. **Co je náplní tvé práce?** Hlavní náplní je poradenství v oboru genetiky skotu. Vybíráme zvířata, která přinesou chovateli nejvyšší užitek. Pomocí počítačových programů

z počítačových programů

hlídáme, aby se nepřenášely genetické vady. Naší největší novinkou je rozbor DNA, ze kterého je o každém zvířeti možné zjistit spoustu informací. Stačí vytrhnout pár chlupů a do měsíce nám pošlou z laboratoře údaje o daném zvířeti, co se týká jeho užitkových vlastností, zdraví nebo i náchylnosti k některým nemocem. **Co tě na tvé práci těší?** Na práci mě hlavně baví setkávání se s lidmi, kteří mají podobné zájmy jako já. Většinou bydlí na vesnici, mají rádi zvířata a přírodu. **Jaké nevýhody má**

tvá profese? Hodně cestuji a dost často i po silnicích nižších tříd a v zimě je to někdy adrenalin. A těm, kteří nejsou trpěliví, by mohlo vadit dlouhé čekání na výsledek. Od připuštění zvířete do doby, než potomek začne dojit, uteče tři roky. A to je dlouhá doba. (Vojta Kleisner, 6.B)

Fotografie: Národní výstava skotu v Rakousku. Kontejner s inseminačními dávkami v tekutém dusíku (-196°C) – obsahuje 180 dávek (budoucích telátek).

Povolání: sanitární sestra - rozhovor s paní Monikou Chamolovou

Kolik vám je let? Je mi 40 let. Kde pracujete? Pracuji v Psychiatrické nemocnici v Dobrušce. **Proč jste se pro tuto práci rozhodla?** Protože je to blízko mého bydliště, protože chci pomáhat lidem a protože je to dobře placená práce. **Kolik škol jste si prošla, abyste mohla být sanitární sestra?** No, tak v první řadě nejsem vystudovaná sestra, ale udělala jsem si nástavbu na prodavačku s maturitou, ale nenašla jsem žádné uplatnění, takže jsem si řekla, že zkusím zdravotnictví, udělala jsem si tříměsíční kurz na sanitářce. **Co je náplní vašeho povolání?** Starat se o pacienty, kteří jsou přiděleni na oddělení. Hlavně o stravování, hygienu, ošetřování, pomáhání s různými úkony, které nezvládnou. **Co vás na práci nejvíce baví?** Mám radost z toho, když vidím výsledek své práce, že stojí za to pomáhat lidem. Děláním se staršími lidmi, kteří jsou v depresích. Mám pak radost, že se z toho dostanou, jsou v pořádku a odchází domů zdraví. **Proč bychom měli být**

sanitárními sestrami / bratry? O tyto lidi se musí někdo postarat. Někdo musí zajistit, aby měli zázemí, prostě aby měli kam jít, kde se léčit ze svých psychických nemocí, které nezvládnou doma. Tyto nemoci musí zvládnout tady a my jim s tím pomáháme. **Máte v práci dobrý kolektiv?** Jistě, jinak bych tam nepracovala. **Baví vás vaše práce?** No jistě, to bych tam taky nepracovala. (Veronika Chamolová, 7.A)

Povolání: tenisová trenérka - rozhovor s Evou Záhlovou

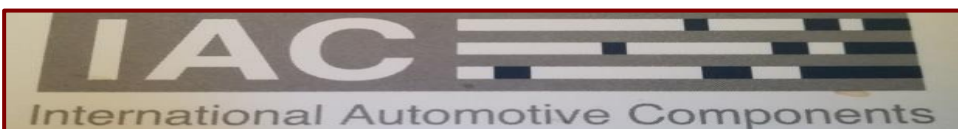

Jak dlouho děláte tenisovou trenérku? Tenisovou trenérku dělám 39 let. **Kolik času trávíte každý den v práci?** V této době tak 8 hodin obvykle, ale dříve jsem byla v práci až 12 hodin. **Jak jste se k práci trenéra dostala?** Já jsem sama hrála tenis ve vrcholovém středisku v Praze. Poté jsem emigrovala do Německa, kde jsem hrála také a pomalu jsem začínala trénovat. Po narození syna jsem začala trénovat, abych ho užívala. **Co potřebujete na práci tenisové trenérky?** Potřebujete trenérské zkoušky, kde jsou úrovně A, B, C. Já jsem hrála vrcholově a složila jsem zkoušky trenérské třídy B. Můžete si poté udělat fakultu tělesné výchovy a máte třídu A. **Užijete se touto prací?** Ano, určitě. **Baví vás nebo naplňuje tato práce?** Baví mě to, jinak bych to

nedělala. **Trénujete děti nebo dospělé?** Trénuju všechny. **Koho radší?** Baví mě trénovat, pokud makají a je vidět, že je to baví. Ale je pravda, že dnes přirůstá více dospělých lidí, kteří se sami rozhodnou naučit se tenis, tak z toho mají větší radost než děti a poté mě to baví také. Ale trénuju ráda všechny. **Spolupracujete i s jinými trenéry nebo ne?** Ráda bych spolupracovala, ale je to těžké. Je velká konkurence všech trenérů, že spolupráce skoro nejde. Ale s některými spolupracuji, ti jsou spíše z Německa. **Kolik dní v týdnu trénujete?** Trénuji 5 dní v týdnu, někdy 6. **Co vlastně taková práce obnáší?** Musí vás tato práce hlavně bavit a musíte vědět něco o tenisu, hlavně ho umět hrát. Poté si však také musíte neustále zlepšovat, protože se trochu mění technika, rychlost. Vědět, co hrát a jak procvičovat techniku a hru. Musíte mít také velice pevné nervy a dát tomu hodně ze sebe, musím říct. (Danek Noska, 8.B)

Povolání: montér - rozhovor s nejménovaným tatínkem

Jak se ti pracuje ve firmě IAC Přeštice? Pracuje se mi skvěle, mám kolem sebe skvělý kolektiv. Práce je zajímavá. **Jakou pozici v práci zastáváš?** Zastávám funkci konečného operátora kompletní dveří. **Co je náplní tvé práce?** Mou náplní práce je kompletní montování dveří, elektroinstalace a závěrečné zkontrolování výrobku. **Jsi rád za toto pracovní místo?** Samozřejmě že ano, jsem velmi rád za toto místo. **Máš nějaký zajímavý zážitek či poznatek?** Ne, bohužel. (Lukáš Gittler, 9.B)

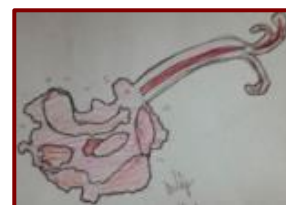
Deskové hry: Zachraňte Andor!

Dobrodružná desková hra Dobrodružné legendy Andor vás zavede do fantasy země Andor, kde se vžijete do role jednoho z hrdinů a musíte plnit náročné úkoly a bojovat s nestvůrami, abyste zachránili zemi Andor. Upozorňuji, že se jedná o kooperativní hru, tedy o spolupráci hráčů. V základní hře najdete pět různých příběhů neboli legend. V první legendě je vaším úkolem donést důležitý vzkaz a zabránit tak válce, v druhé budete hledat vzácnou bylinu, abyste uzdravili krále, a budete muset dobýt pevnost nestvůr. Ve třetí se vaším protivníkem stane temný mág, ve čtvrté legendě, která se odehrává v trpasličím dole, se budete snažit zachránit co největší bohatství trpaslíků a v páté a poslední legendě se utkáte s hrozivým drakem Tarokem. Nevýhodou těchto příběhů je to, že si každý zahrajete jen jednou, nebo dvakrát a pak už vás to omrzí, protože budete vědět, co se stane. Na stránkách Andoru si však můžete stáhnout bonusové legendy, anebo je možné koupit si různá rozšíření ke hře. Hru si můžete zahrát ve dvou až čtyřech hráčích (jedno rozšíření umožňuje hru až šesti hráčů), jedna legenda trvá asi okolo hodiny a mohou ji hrát hráči od deseti let. Hra se mi líbí, na žebříčku od jedné do deseti dávám Andoru sedm bodů. (Adam Bardoun, 7.C)

Zombie červi?

Tak tohle jste určitě ještě neviděli. Zombie červi neboli kostižerky!!! Tito červi dostali svoji hrůzostrašnou přezdívku proto, že jí tuk obsažený ve velrybích, ale i jiných kostech. Svoje chapadýlka zapustí do kosti a tím z ní vysávají tuk. Ale nebojte. V naší zemi se s nimi nesetkáte. Žijí v moři, a to v hloubkách od 30 do 3.000 m. Měří několik centimetrů. Tito červi byli objeveni až v roce 2002 u pobřeží Kalifornie. Vědecky byli popsáni o dva roky později. I když se tyto červi živí kostmi, opravdu se jich nemusíte bát, protože jedí kosti jen uhynulých živočichů, a navíc do tak velké hloubky se potopí jen potápěč s výstrojí. Kostižerky nejsou žádnou novinkou, už tady žijí miliony let. A vy o nich nevíte? (Honza Eckhardt, 7.A)

Je tu únor a opět moje rubrika, ve které se dozvíte nejdůležitější sportovní události.

Vydařené MS v rychlobruslení nastalo pro Martinu Sáblíkovou na začátku února, přesněji od 7. do 10. 2. 2019. Na mistrovství dorazila pouze jedna závodnice, i když sem jela i Nikola Zdráhalová, tak nestartovala. Závodnicí na startu byla Martina Sáblíková. Tato závodnice se specializuje na jeden typ závodů. Je přebornicí na delších tratích. Ze začátku přišla na řadu starší z této dvojice (Martina Sáblíková). Hned první den šampionátu se postavila na start závodu na 3.000 m. Jela poslední jízdu, a dokonce se jí povedlo překonat rekord trati a o třídu předjet ostatní. Další den neotálela a přišla za vítězstvím ve své druhé disciplíně – 5.000 m. Opět zajela v posledním závodě nejrychlejší čas ze všech a traťový rekord. Rázem se stala opět mistryní světa. Celkově se tento triumf stal devatenáctým. Před rokem při těžkém období získala jen druhé místo v závodu na 5.000 m. Poté přišlo oproti jiným letům horší období, ale teď se Martina vrací do formy a doufám, že uvidíme jen úspěchy.

Další mistrovství, další výhra. Tímto mistrovstvím byl šampionát ve snowboardcrossu a výhrou byla výhra Evy Samkové. Eva Samková nastoupila s tím, že vítězství z MS jí jedině chybí a ona si pro něj jde. Nejprve nastala kvalifikace. Eva Samková předvedla velice dobrý výkon, jelikož z celého pole závodnic byla nejrychlejší a zapsala se mezi favority. Dále se postavila na start čtvrtfinále. Eva si opět pohlíkala první místo a s přehledem postoupila do semifinále. K večeru šla na to. Z vyřazovací části vždy postupují první dvě závodnice. Samková se po startu v semifinále zařadila na druhé postupové místo. Avšak po chvíli se skvělým manévrem v zatáčce dostala na první příčku. Zde zůstala po zbytek semifinále a postoupila do bojů o

Sport u nás a ve světě

medaile. Po semifinále mužů už stála u startovní dráhy jako největší favoritka. Po startu následoval dlouhý sjezd, který naše závodnice zvládla nejlépe a jela na prvním místě. Všechny ostatní závodnice jí dýchaly na záda, ale Eva žádnou nepustila před sebe, a ještě se vzdálila. Za cílovou čarou nastal velká vlna euforie. Eva tak doplnila svoji sbírku triumfů a zvítězila, když pokaždé dojela první. Super!

Těsné, ale neúspěšné bylo čtvrtfinále Fed Cupu světové skupiny mezi Českem a Rumunskem. Soubor jsme mohli sledovat 9. – 10. února. Mezi Čechy jsme nenašli naši jedničku, Petru Kvitovou. Ve výběru se ocitly – Karolína Plíšková, Kateřina Siniaková, Barbora Krejčíková, Markéta Vondroušová. Poslední jmenovaná se však do zápasu nedostala. První dvouhru rozehrála Karolína Plíšková s Buzarnescuovou, tedy naše jednička s rumunskou dvojkou. Po vyrovnanějším prvním setu nastala demolice ze strany Čechy a Plíšková zvítězila 6:4, 6:1. Do druhého duelu nastoupila Simona Halepová s Kateřinou Siniakovou. Česká bojovnice bohužel padla 4:6, 0:6. První den končil za stavu 1:1 na zápasy. Další den nastal soubor obou jedniček. Zde se měl získat klíčový bod. Po ukrutné bitvě se zklamáním odcházela z kurtu česká hráčka. Stav byl 1:2. Kateřina Siniaková musela zvítězit v souboji dvojek. Kromě horšího počátku úkol splnila a po výhře nadešlo na rozhodující čtyřhru. Za nás nastoupily – Kateřina Siniaková a Barbora Krejčíková, světové jedničky. Šli jsme do bitvy jako mírní favorité. I přesto nastala třísetová bitva. Češky sahaly po mečbolech, avšak neúspěšně. Nakonec odcházely s hlavami dolů. Takže Češky po deseti úspěšných letech budou opět hrát baráž, aby nesestoupily. Vyšla na ně Kanada letos v dubnu. Bohužel všechno jednou končí. (Danek Noska, 8.B)

Novinky ve škole – 3D modelování a 3D tisk

Wikipedie definuje 3D tisk takto: 3D tisk neboli aditivní výroba, také inkrementální nebo přírůstková výrobní technologie (anglicky 3D printing neboli additive manufacturing = AM), je proces tvorby třídímenzionálních pevných objektů z digitálního souboru (Additive Manufacturing File – AMF). V aditivních procesech je objekt vytvořen pokládáním souvislých vrstev materiálu, dokud není celý projekt dokončen. Každá z těchto vrstev může být považována za úzce rozříznutou horizontální sekci daného objektu. Z mechanismů 3D tisku také vychází technologie 3D per.

Jak to funguje jednoduše vám – kteří o tomto čtete poprvé – napoví obrázky. Podle modelu vytvořeného v počítači Vám 3D tiskárna postupným skládáním horkých plastových vláken vyskládá objekt tak, jak jste si jej v počítači vytvořili.

Samozejmě – důležité je správné zkonstruování objektu (včetně možných vnitřních podpěr) v počítači. A k tomu slouží od ledna tohoto roku **kroužek 3D modelování** (každou středu od 14.00 do 15.00 hod. pro žáky, kteří už s počítačem umí trochu zacházet). V brzké době v učebně informatiky rozběhneme i 3D tisk na tiskárně s názvem Original Prusa i3 MK3S kit, kterou škola sponzorsky obdržela od doobránské firmy **COMTES FHT, a. s.** (jš)

Podlavičník - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává Základní škola Dobřany, příspěvková organizace, tř. 1. máje 618, 334 41, tel. 602 658 066, e-mail: jifs@email.cz. Redakce: redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaela Hlaváčové; 6.B: Ondřej Davídek, Filip Hančík, Vojtěch Kleisner, Dominik Silovský, Matěj Sýkora, Marie Tomášková, Anna Umnerová; 7.A: Jan Eckhardt, Veronika Chamolová; 7.C: Adam Bardoun, Filip Čížek; 8.B: Daniel Noska; 9.B: Lukáš Gittler, Filip Umner; 9.C: Markéta Czerna, Monika Provazníková. **Koordinátorka příspěvateľů z 1. stupně: Mgr. Alena Formánková. E-Podlavičník** - internetová verze na www.zsdoabrany.cz; **Mgr. Jana Fialová. Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková.** Časopis tiskne a sponzorsky podporuje: Prima Press s.r.o., Borská 44, 316 00 Plzeň. Časopis č.6/18/19 předán k tisku 5. 3. 2019. **Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní lístky a inzeráty předávejte redaktorům časopisu.**